

Biz

– Sümeyra Yıldır · 14 Ağustos 2011

Biz her şeyimizi, umutlarımızı yarınlar için vaat ettik. Bugüne dair hiç bir şey kalmadı içimizde. Geçmişe en deli yalnızlıklarımız gönderdik. Maalesef duvarda ki takvim yaprakları bizim için boşu boşuna koparıldı yerinden mutluluklar hep her zaman yarımdu hüzünlerde... Yokluğun varlığına hiç alışamadı. Yollarımız devamlı başka yollardı. Yürüdüğümüz işe başka diyorlar. İçimizde ki duygular ilk kez dinlenen şarkılar gibi. Oysaki o duygularla şarkılar aynıydı hep. Sadece biz farklı anladık. Bayramlarda yeni alınmış elbiselerle geçirdiğimiz o güzel mutlulukları çocuklukta bıraktığımızı anlayamadık bir türlü...

Hani toprağa yağmur yağar da, hani muhteşem bir koku çıkar ya ortaya; işte öyle bir tutkuya bıraktım tenini. Susuz kalmış bir çocuk olduk, yağmur bilmeyen çöllerin dilinden biz hiç anlayamadık. Yüreğimiz hiçbir zaman gönül limanına uğramadı, çünkü o kadar çok tutkunduk ki biz maviye; oysaki o hep mavi sandığımız deniz bizim ölü kalplerimizmiş. Biz bu sevda da her rengi kutsal bildik. Onlarla her bir dört yanı renklendirdik. Biz bu sevdayla her bir yirmi dokuz harfe ayrı ayrı anlamlar yükledik. Ama ne yazık ki onlara bir çift gözle sakınarak baktık.

Her zamanımız da biz güçsüz olmayı, teslim olmayı en büyük zaferimiz saydık. Belki de biz ta en başından haklıydık ama hiçbir zaman haklı olduğumuzun tersini söyleyecek biri çıkmadı karşımıza. Biz her zaman varlığımızı büyültmüşsek, bizde bitip tükenen duygulara çare bulamadık. Dur! Bir dakika belki de bunun için vardı o mutluluk oyunları. Belki de sırf avunmak vardı bu mutluluk oyunları veyahut başka bir ihtimal var mıydı onu hiç düşünüp hesaplamadık biz. Günler, aylar, yıllar birer birer sırtımıza ok saplayarak geçiriyorduk ömrümüzü. Bir yaramız kapanmadan diğer yara başlıyordu. Her bir insandan umut dilendik biz. Ama ne oldu ki elimiz de kalan sadece "hiçbir şey".

Biz bu aşkın en büyük sonucu kanıtlanmış ama sonuçlar yanıltıcıydı... Bak biz dikkate almadık bunu, yaşadıklarımız herkesten farksızdı ama muhtemelen yazılar ve formüllerin doğruluğu vardı. Biz yıllarca kendimizi kandırmışız tüm bu aşklarımız bizden inancımızı aldı. Oysa ki en güzel müzik aletinin notalarıyla yeniden birbirimizin düşlerini, yeniden yazabilirdik bunca zaman yeniden yazılan tarihleri. Aşğım kadar yakınsın sanıyordum seni bana. Ama asla dönüş yoktur asla bir kere bu bedende son bulmuşsa bu sevdanın zehri. Hala bir biletin varsa yeni aşklara, yeni umutlara, yepyeni sevinçlere başka bir yerde, başka bir zaman diliminde... Belki de sen yeniden... Kim bilir...
...SÜMEYRA YILDIRIM...